

Arrest

nr. 252 437 van 9 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. DE WOLF, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 19 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 23 juli 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 oktober 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, mevrouw A.M.A.L.C.(...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 14 april 1976 in San Salvador in El Salvador. Tot 2014 woonde u bij uw moeder in Colonia San Antonia Las

Palmeras, [...] in Santa Tecla met uw broer en uw tante. In 2015 kocht u het huis in Residencial Brisas del Lourdes, [...] in Lourdes Colón. Daar woonde u met uw twee kinderen en uw ex-man tot hij van u scheidde op 2 oktober 2015. U bleef er wonen tot 13 oktober 2019, toen u omwille van uw problemen samen met uw kinderen bij uw moeder onderdook. Daar bleef u tot 10 december 2019, de dag waarop u uw land verliet. Uw twee kinderen wonen tot op heden nog steeds bij uw moeder en hun tante.

U studeerde in 2001 af na een studie van zes jaar in Bedrijfsadministratie aan de Universiteit Dr. José Matias Delgado. Van 2010 tot 2015 was u werknemster bij EDT El Salvador, een voedselverdelingsbedrijf in Zaragoza gelegen aan Carretera Puerto de la Libertad. Nadat u en uw man uit elkaar gingen, zocht u naar een manier om meer te verdienen. Zo kocht u in mei 2015 een grote vrachtwagen die u in onderaanneming verhuurde aan dat voedselverdelingsbedrijf via een mondelinge overeenkomst. Door wettelijke problemen, regulariseerde u de aankoop pas in oktober of november 2018. Begin 2016 kocht u een tweede, kleinere vrachtwagen die u daar inzette. Er werkten twee chauffeurs voor u. De kleine vrachtwagen had daarenboven twee helpers en de grote drie helpers. Op 4 oktober 2019 communiceerde u aan EDT El Salvador dat u bedreigd werd en dat u daarom niet langer uw diensten zou verlenen. In plaats daarvan verhuurde u uw grote vrachtwagen aan een ander bedrijf. Wanneer u de vrachtwagens aan EDT El Salvador verhuurde, bracht de grote vrachtwagen u ongeveer 1400 à 1500 dollar op en de kleine 1000 dollar. Netto hield u ongeveer zo'n 1500 à 1600 dollar over. De verhuur van de grote vrachtwagen aan dat nieuwe bedrijf levert u maandelijks 600 dollar op, die uw moeder tot op heden nog steeds in ontvangst neemt.

Uw problemen begonnen op 15 juli 2019 toen J.(...), een helper van de grote vrachtwagen, u de boodschap overbracht dat bende 18 renta van u eiste en dat ze iemand zouden sturen om het cash geld aan het einde van de maand op te halen. De eerste maand diende u 1500 dollar te betalen en de maanden die daarop volgden 500 dollar. Omdat het transportbedrijf u vertelde dat zij maandelijks reeds renta neertelden, besloot u niet te betalen. In de nacht van 9 augustus 2019 werd uw kleine vrachtwagen gestolen door de bende en werden Francisco, uw chauffeur en zijn twee helpers op verschillende plaatsen achtergelaten. U besloot daarom een klacht neer te leggen. Halverwege de maand communiceerden de bendeleden via J.(...) dat u uw tijd aan het verspelen was met uw zoektocht naar de vrachtwagen, omdat u die toch niet meer zou vinden. De bendeleden dreigden ermee dat dit incident een voorbode was van wat er met de andere vrachtwagen zou gebeuren indien u niet betaalde. In oktober 2019 kreeg u ernstige problemen. U werd om 8 uur 's avonds gebeld door Antonio, de chauffeur van de grote vrachtwagen, met de boodschap dat u naar het Texaco tankstation in Zaragoza moest komen. Eenmaal daar, zag u dat hij op zijn knieën zat en onder schot werd gehouden door leden van bende 18. Opnieuw vroegen ze u om het geld. Op dat moment kwam u te weten dat bende 18 eveneens verantwoordelijk was voor de vorige incidenten en dat J.(...) effectief bij hen betrokken was. Ze dreigden Antonio te vermoorden als u niet zou betalen. Daarom gaf u hen 100 dollar, het enige geld dat u in uw zakken kon vinden. Alsook somden ze uw persoonlijke gegevens op, wisten ze wie uw dochters waren en waar ze studeerden. Indien u de gevraagde renta niet kon voorzien, moest u toezeggen op een tweede optie, namelijk op intiem bezoek gaan bij C.(...), één van hun bendeleiders in de Mariona gevangenis. Ze dreigden er tot slot mee dat als u niet betaalde, u uw dochters zou verliezen, net zoals uw vrachtwagen. Ze zouden iemand sturen om het geld op te halen en verder te communiceren over het intiem bezoek. Na dit incident ging u met Antonio uw vrachtwagen verbergen op een beveiligde bussenparking. Op 4 oktober 2019 nam u samen met Antonio uw ontslag. U verhuurde uw vrachtwagen dan verder aan een ander bedrijf in Zaragoza in Zona Franca America Park die het voertuig in Honduras inzetten met hun eigen chauffeur. Op 13 oktober 2019 dook u onder bij uw moeder in Santa Tecla. U kon daar niet meer buitenkomen zoals voordien en uw ex-man bracht uw twee dochters naar school. Begin november 2019 werd u onderschept aan een supermarkt in Santa Tecla door twee bendeleden van bende 18 die u herkende van het voorval in oktober. Ze achtervolgden u doorheen het park, maar u wist hen af te schudden door de grote aanwezigheid van de politie. Op 8 november 2019 haalde u uw paspoort. Eind november 2019 toen u eenmalig terugkeerde naar uw huis in Lourdes Colón, vond u twee dreigbrieven die onder uw deur waren geschoven. De bewaker vertelde u eveneens dat er jongens uw huis in de gaten hielden. Op 6 december 2019 legde u een klacht neer bij het Algemeen Parket van de Republiek (Fiscalia General de la República), waarvan u op 9 december 2019 een kopie ging afhalen. Op 8 december 2019 kocht u telefonisch uw vliegtuigtickets bij een reisagentschap. Op 10 december 2019 ging u met de taxi naar de luchthaven en vloog u via Spanje naar België, waar u aankwam op 11 december. Op 19 december 2019 diende u een verzoek in tot internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bendeleden u zullen vermoorden, ontvoeren of verkrachten wanneer ze u zien. U vreest eveneens dat ze uw dochters in El Salvador iets zullen

aandoen. Uw meerderjarige dochter, A.L.V.A.V.(...), werd in februari 2020 onderschept door bendeleden die naar u vroegen toen ze onderweg was naar de universiteit.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een factuur van de verhuur van uw resterende, grote vrachtwagen tijdens oktober 2019, een foto van de grote vrachtwagen van het merk Freightliner, een strookje van autopremies, de koopverkoopakte van uw grote vrachtwagen (6/11/2018), een certificaat van uw klacht bij het openbaar Ministerie (12/12/2019) en een bewijs van goed gedrag en zeden. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u aanvullend een kopie neer van een WhatsApp-bericht van een onbekend nummer dat u ontving op 1 maart 2020 en een duidelijkere kopie van het certificaat van uw klacht bij het Openbaar Ministerie. Op 11 augustus 2020 legde u via uw advocaat bijkomstig drie foto's neer van uw kleine vrachtwagen van het merk Isuzu, een factuur van de ritten van beide vrachtwagens, opnieuw de factuur met betrekking tot de verhuur van uw resterende vrachtwagen, de aanvaarding van hypothecaire lening bij de arbeidersbank van Izalco voor uw huis in Lourdes Colón en voor de aankoop van beide vrachtwagens.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verder kan in uw geval een vrees als gevolg van het indienen van een klacht (CGVS, p. 26) op zich niet volstaan om te besluiten dat er sprake is van een link met het criterium 'politieke overtuiging' van de Conventie. Niet iedereen die informatie geeft over criminele activiteiten of een klacht neerlegt zal immers automatisch gepercipieerd worden als zijnde tegen de georganiseerde misdaadbendes op een zodanige manier dat er een link is met een (toegeschreven) politieke overtuiging. Evenmin kan u als

persoon die klacht indiende, aantonen dat de voorwaarden van de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. Op basis van bovenstaande verklaringen hebt u bijgevolg niet concreet aangetoond dat u omwille van uw klacht een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegen uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. U haalt immers zelf aan dat u niet weet waarom u dit is overkomen. Het bedrijf waaraan u de vrachtwagens onderverhuurde betaalde maandelijks reeds renta aan de bendeleden en uw collega-transporteurs dienden de bendeleden geen renta te betalen (CGVS p. 21). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten van uw land en niet politiek actief bent (CGVS, p. 17). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de door u aangehaalde feiten gemeenrechtelijk van aard zijn en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. U heeft echter onvoldoende onderbouwd dat dit voor u het geval is. Bijgevolg kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de bewijslast inzake de gegrondheid van uw verzoek om internationale bescherming in beginsel op u als verzoeker rust. Het is daarbij uw plicht om uw beweringen te staven met een begin van bewijs indien dit voor handen is. Er worden echter vraagtekens geplaatst bij de objectieve bewijswaarde van diverse documenten die u neerlegt. Om te beginnen wordt er vastgesteld dat u een kopie neerlegt van een document waarop u persoonlijk een verzoek richt tot het parket om een gecertificeerde kopie van uw aangifte uit te reiken. Dit attest werd gedateerd op 12 december 2019 en bevat uw persoonlijke handtekening. Nochtans bevond u zich op 11 december 2019 reeds op Belgische bodem. Tijdens het persoonlijk onderhoud merkt u op dat de datum die op het stuk prijkt niet kan kloppen. U tracht een uitleg hiervoor te geven, met name dat dat de datum is waarop ze het stuurden en beweert u dat de juiste datum 9 december 2019 (CGVS, p. 5). Uw poging tot verschoning kan niet overtuigen, a fortiori omdat uw handtekening erop staat. Verder is het ook opmerkelijk dat het enige "misdrijf" waarvan sprake in dat stuk, dat van 15 juli 2019 is, daar waar voor u het CGVS een reeks van incidenten inroept. Bovendien is het document blijkbaar opgemaakt "voor migratiedoeleinden". Dit hoge gesolliciteerde karakter van het stuk en de vastgestelde anomalieën ondergraven meteen uw geloofwaardigheid. Sedert december 2019 bent u er nog steeds niet in geslaagd om die kopie van uw aangifte te bekomen, noch een kopie van de schriftelijke bedreigingen en berichten die u neergelegd zou hebben samen met de klacht (CGVS, p. 5). U voert het Coronavirus aan als excuus maar er dient vastgesteld te worden dat er op zijn minst enkele maanden zitten tussen uw aanvraag van de kopie en de uitbraak van Corona in El Salvador, waar het eerste geval omstreeks 18 maart 2020 werd vastgesteld (een kopie van deze informatie bevindt zich in het administratieve dossier). Dat het misdrijf dat erop staat gedateerd staat op 15 juli 2019 is opmerkelijk daar u op die dag in feite enkel een boodschap ontving via uw werknemer met de opdracht renta te betalen. Dat er echter geen enkele verwijzing op staat van het incident van oktober, waarbij uw werknemer met een pistool bedreigd werd en uzelf met ernstige bedreigingen werd belaagd, is opmerkelijk. Dat u na dit incident ook wacht om klacht neer te leggen tot 6 december 2019 is onbegrijpelijk. U geconfronteerd hiermee, beargumenteert dat ze u niet met rust lieten en bleven aandringen en bang was klacht te gaan neerleggen omdat als ze daar achter komen, ze u vermoorden (CGVS, p. 26). U was nochtans al klacht gaan indienen voor de diefstal van uw kleine vrachtwagen luidens uw verklaringen (CGVS, p. 18), een klacht die u tot op heden evenmin heeft neergelegd.

Verder rijzen er problemen in verband met de documenten aangaande de vrachtwagens en uw woonplaats. Zo legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel documenten neer van de grote vrachtwagen, dus de resterende vrachtwagen die niet gestolen werd. Dit gaat dan over een factuur van de verhuur van deze vrachtwagen aan Grupo TLS. S.A. de C.V, een foto van een vrachtwagen van het merk Freightline en, de aankoopakte van dit voertuig (Zie documenten 3, 4 en 6 in het administratieve dossier). Gevraagd waarom u de documenten van de kleine vrachtwagen, dus de gestolen vrachtwagen, niet voorlegt, antwoordt u dat u heden nog maar één eigendom heeft (CGVS, p. 6). Deze

uitleg is niet bevredigend aangezien de twee vrachtwagens, en uw sterke economisch positie die daarmee gepaard gaat, aan de basis van uw problemen zou liggen. Na het persoonlijk onderhoud legde u dan toch via uw advocaat nog drie foto's neer van een kleine vrachtwagen van het merk Isuzu, een factuur van de verhuur van beide vrachtwagen aan EDT El Salvador en de aanvaarding van een hypothecaire lening bij de bank voor beide vrachtwagens (Zie documenten 10, 11, 13 en 14 in het administratieve dossier). Met betrekking tot deze documenten vallen echter diverse merkwaardigheden te onderkennen die uw geloofwaardigheid verder sterk in het gedrang brengen.

Zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan zich ook een kopie in het administratieve dossier bevindt, dat de foto's waarmee u beide eigendommen van de vrachtwagens probeert te bewijzen regelrecht van het internet werden geplukt. U trachtte te laten geloven dat het foto's van uw vrachtwagens waren door ze te manipuleren: zo knipte u van de de foto van de kleine vrachtwagen een groot deel van de rechterhelft af om stickers te verdoezelen (Zie foto's, document 4 en 10 in het administratieve dossier). Inzake de foto van de grote vrachtwagen wordt opgemerkt dat die ook van internet geplukt werd (Zie document 3 in het administratieve dossier).

Daarenboven wordt met betrekking tot de facturen van verhuur (Zie documenten 3 en 11 in het administratieve dossier) vastgesteld dat de objectieve bewijswaarde van uw beweerde bezit van deze vrachtwagens niet bepaald sterk is daar ze handgeschreven zijn en u dit gemakkelijk zelf heeft kunnen opschrijven. Dat u de factuur van verhuur aan EDT El Salvador tevens als enige bewijs van uw mondelinge samenwerking aandraagt, weet niet te overtuigen, ook de cliënt is gewoon handmatig ingevuld (Zie document 3 in het administratieve dossier). Inzake de factuur van verhuur aan Grupo TLS S.A. de C.V wordt vastgesteld dat u deze uitschreef voor de periode van 01/10-31/10 (Zie document 11 in het administratieve dossier), terwijl u verklaarde dat één van de incidenten met de bendeleden zich voltrok in oktober en dat u ten gevolge van deze incidenten op 4 oktober uw ontslag indiende bij EDT El Salvador (CGVS, p. 16). Dat u dan een factuur zou opmaken voor de nieuwe firma gedateerd op 1 oktober voor de periode van 1 oktober tot 31 oktober 2019, valt niet te rijmen met uw beweerde ontslag van 4 oktober 2019.

Dat u daarnaast een aanvaarding van een hypothecaire lening van beide vrachtwagens bij de bank (Zie document 13 in het administratieve dossier) neerlegt en niet de (notariële) verkoopakte, zoals uw advocaat beweert en waarvan u gewag maakte tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, pp. 6-7), komt uw verzoek niet ten goede. Temeer omdat u verklaarde dat dit document en alle andere belangrijke documenten in het huis van uw moeder in een doos worden bewaard (CGVS, pp. 6-7) en u elke dag naar uw moeder belt via WhatsApp (CGVS, p. 13). Een aanvaarding van hypothecaire lening biedt tevens geen inzicht in de regularisatie van uw koop en de effectieve aankoop van die voertuigen. Het document van aanvaarding door de bank van een krediet dat dateert van 2015 vermeldt overigens niet over welk voertuig het exact gaat (Zie document 14 in het administratieve dossier).

Met betrekking tot uw woonplaats wordt dan weer geconstateerd dat u geen enkel bewijs aandraagt dat aantoonst dat u in Lourdes Colón woonde waar u nochtans uw problemen situeert: daar zouden ze u weten wonen en daar zijn ze dreigbrieven onder de deur komen schuiven (CGVS, p. 9). Sterker nog, de vastgestelde incoherenties tussen uw verklaringen bij het CGVS en de documenten die u aandroeg ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo blijkt allereerst uit het document dat uw advocaat in zijn e-mail omschrijft als de verkoopakte van het huis in Lourdes Colon (Zie mail advocaat, 11 augustus 2020), dat het in realiteit gaat over de toekenning van een hypothecaire lening op 9 februari 2017 met als bestemming de aankoop van een huis in Residencial Brisas Del Lourdes, [...] (Zie document 12 in het administratieve dossier). Dit plaatst vraagtekens bij uw effectief woonadres en de objectieve bewijswaarde van dit document aangezien u eerder verklaarde dat u hier woonde van april 2015 (CGVS, p. 7-8). De facturen die u uitschreef voor uw transportfirma staan op het adres van uw moeder in Colonia Las Palmeras (Zie document 3 en 11 in het administratieve dossier). Ook op uw identiteitskaart die nochtans werd uitgegeven op 5 december 2015 staat nog steeds het adres van uw moeder. Gevraagd waarom dit zo is, terwijl u wel uw burgerlijke status liet aanpassen nadat u op 2 oktober 2015 van uw man scheidde en in dit huis bleef wonen, beweert u dat al uw documenten op uw moeders adres toekwamen en dat u daarom het adres nooit veranderde naar het adres van Lourdes (CGVS, p. 11).

Bij uw moeder thuis verklaarde u geen problemen meer te hebben gekend (CGVS, p. 13), ofschoon u voor de incidenten dagelijks langsging bij uw moeder en haar huis op ongeveer een half uur rijden met de wagen van uw huis lag (CGVS, p. 11). U verklaart tevens dat haar huis in een beveiligde zone lag en dat er geen bendes in haar gebied aanwezig zijn (CGVS, p. 10). Tevens zou uw moeder nooit

problemen hebben gekend met benadeelden (CGVS, p. 13). U beweert dat uw oudste dochter toen ze naar de universiteit ging door benadeelden werd aangesproken die naar u vroegen (CGVS, p. 12). Dit is een blote bewering die u niet staft en bovendien staat het evenmin vast, indien dit gebeurd zou zijn, dat dit om de benadeelden zou gaan die u naar het leven zouden staan. Dat u tot slot op 1 maart 2020 via WhatsApp een berichtje ontving van een u onbekend nummer, dat wel verschijnt en dat identificeerbaar is via een foto, is opmerkelijk (CGVS, p. 5). Allereerst stelt zich de vraag hoe een vermeend benadeeld aan uw nummer kwam, als u toen u uw klacht ging indienen, werd aangeraden om niet langer hetzelfde nummer te gebruiken (CGVS, p. 5). Daarnaast is dit het eerste en enigste bericht dat u ontving, nadat u reeds enkele maanden in België vertoefde. Voorts is de inhoud ervan: "Hallo, goeiemiddag, jij hebt gereisd, is het niet waar", retorisch en worden geen specifieke bedreigingen geuit (Zie document 9 in het administratieve dossier & CGVS, p. 5). Ook hier kan bijgevolg geen risico op ernstige schade uit worden afgeleid. Evenmin kan de authenticiteit van de afbeelding worden gewaarborgd. Inzake uw verklaringen valt tot slot nog het volgende op te merken: er wordt vastgesteld dat de grote vrachtwagen werd aangekocht begin 2016, zes maanden na de aankoop van de kleine vrachtwagen (CGVS, p. 7). Niettegenstaande u de aankoop van de kleine vrachtwagen pas in oktober of november 2018 formaliseerde (CGVS, p. 6), waren beide vrachtwagens dus in uw bezit sinds begin 2016. Waarom u dan pas in 2019 geïnterviewd werd door bendes en niet in 2016 weet u niet hard te maken.

Tot slot getuigt uw houding niet van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Als u uw ontslag indiende op 4 oktober 2019 (CGVS, p. 16), stelt zich de vraag waarom u pas bij uw moeder onderdook op 13 oktober 2019 (CGVS, p. 3, 8). Bovendien stelt zich de vraag waarom u nog een maand wachtte tot 8 december 2019, om uw vliegtickets aan te kopen en effectief het vliegtuig te nemen op 10 december 2019 (CGVS, p. 20), als u uw paspoort reeds sinds 8 november 2019 liet vernieuwen en u verklaarde over de 1250 dollar te beschikken om uw reis naar België te bekostigen (CGVS, p. 20). Als u effectief vreest voor uw leven en de beslissing maakt om te vluchten, kan logischerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk het land verlaat. Uit onze informatie, waarvan zich een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere Iberia. U vloog erna via Spanje, maar ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, liet u na om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw poging tot verschoning, dat er daar manifestaties waren over werkgelegenheid en andere zaken, is onafdoende (CGVS, p. 18). Deze houding ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde problemen. Er mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat als u voor uw leven vreest u zo snel mogelijk, vlak na uw aankomst in een ander land, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dit relateert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw profiel als eigenares van twee vrachtwagens die u in onderaanneming aan een bedrijf verhuurt, op zich niet volstaat om een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Het reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Dit is eveneens het geval voor uw profiel van een persoon die bij de politie een klacht neerlegt tegen zijn belagers.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk maakte dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt, kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De documenten over uw identiteit, met name uw paspoort, uw identiteitskaart en uw attest van goed gedrag en zeden staan hier niet ter discussie. U legt nog een kopie neer van verkoopakte neer van een vrachtwagen, in casu de grote vrachtwagen. Op dit document prijkt alweer het adres van uw moeder en u wordt er als 'bediende' omschreven, daar waar u luidens uw verklaringen voor het CGVS sedert 2015 zaakvoerster was (CGVS, p. 14-15). Het eventuele bezit van deze vrachtwagen bewijst echter niet dat u hierom geïnterviewd zou geweest zijn door benadeelden. U dient tevens een strookje van autopremies in maar hier staan geen voertuigen op vermeld. De overige documenten werden supra beargumenteerd.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in

Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016

(beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd op 27 juli 2020 naar uw advocaat gestuurd en op 28 juli 2020 per aangetekend schrijven naar u. Op 11 augustus 2020 formuleerde uw advocaat een opmerking met betrekking tot de inhoud van de notities. Deze opmerking wordt gesitueerd op pagina 3 en is een aanvulling op zijn opmerking tijdens het persoonlijk onderhoud waarbij niet louter het incident in de supermarkt niet stond vermeld in de vragenlijst bij DVZ, maar alle elementen van het relaas die zijn gebeurd vanaf het moment dat u bij uw moeder ging wonen bij DVZ niet opgetekend werden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster vraagt in hoofddorde haar het vluchtelingenstatuut toe te kennen krachtens artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij betwist hoofdzakelijk de motivering in de bestreden beslissing inzake de door haar neergelegde documenten, volhardt in de bewijskracht van deze documenten en voegt als bijlage een aantal nieuwe stukken toe, naast een aantal reeds eerder neergelegde documenten. Zij werpt op dat het CGVS zich uitsluitend vasthoudt aan de neergelegde documenten en zich beperkt tot een analyse hiervan zonder verder het nodige gewicht te geven aan haar verklaringen, terwijl uit artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de verklaringen van een asielzoeker doorslaggevend zijn.

Voorts volhardt verzoekster in haar vrees en in de door haar afgelegde verklaringen. Verzoekster meent verder dat zij tot twee risicogroepen behoort, en verwijst hiervoor naar de UNHCR Eligibility guidelines voor asielzoekers uit El Salvador van 15 maart 2016. Daarnaast verwijst zij naar algemene rapporten over de huidige situatie en context in El Salvador, die haar vrees en problemen bevestigen. Zij

benadrukt dat er geen tegenstrijdigheden zijn vastgesteld in haar verklaringen voor het CGVS en de DVZ en meent dat haar het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen krachtens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij herhaalt enkele basisprincipes inzake het begrip gewapend conflict en het begrip willekeurig geweld en betwist de analyse van het CGVS inzake de actuele veiligheidssituatie in El Salvador, onder meer wat betreft de aard van het bendege geweld. Het CGVS gaat er volgens haar aan voorbij dat de bendes kunnen worden beschouwd als volwaardige staatsactoren en steeds meer gepolitiseerd te werk gaan waardoor de context niet meer kan worden gezien als crimineelrechtelijk geweld. Verzoekster werpt verder op dat bescherming zoeken bij de autoriteiten tegen bendege geweld geen optie is, en verwijst hiervoor naar algemene rapporten. Tot slot wijst verzoekster erop dat meer en meer rapporten getuigen over het feit dat terugkerende Salvadoranen, na een weigering van hun verzoek om internationale bescherming, een risico lopen voor hun leven.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- stuk 3: klacht neergelegd bij de Nationale Burgerlijke Politie betreffende de Isuzu, ingediend op 9 augustus 2019;
- stuk 4: aanvaarding van de hypothecaire lening van de bank Banco Izalqueno de Los Trabajadores;
- stuk 5: foto's vrachtwagen;
- stuk 6: facturen;
- stuk 7: kaart 'numero de registro de contribuyentes';
- stuk 8: aanvaarding van de hypothecaire lening van de bank Banco Izalqueno de Los Trabajadores;
- stuk 9: zoekresultaten internet;
- stuk 10: screenshots betalingsopdrachten.

3. Nota met opmerkingen

Op 18 december 2020 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en de nieuwe documenten bespreekt die bij het verzoekschrift werden gevoegd.

4. Aanvullende nota's

4.1. De verwerende partij maakt op 23 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *"El Salvador: Retour au pays des ressortissants"* van 17 december 2020;
- COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"* van maart 2016.

4.2. Verzoekster maakt op 23 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, samen met de vertaling van de documenten die werden toegevoegd aan het verzoekschrift.

4.3. Ter terechtzitting legt verzoekster een kopie van haar aanvullende nota neer, vergezeld van kleurenkopieën van de reeds eerder door haar neergelegde stukken en foto's. De verwerende partij neemt hiervan inzage.

5. Voorafgaand

5.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart dat zij in El Salvador als eigenares van twee vrachtwagens die zij in onderaanneming aan een bedrijf verhuurt, door Barrio 18 werd afgeperst. In geval van terugkeer vreest zij dat de bendeleden haar zullen vermoorden, ontvoeren of verkrachten wanneer zij haar zien. Zij vreest eveneens dat ze haar dochters iets zullen aandoen; haar meerderjarige dochter zou in februari 2020 zijn onderschept door bendeleden die naar verzoekster vroegen.

6.2. Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar. Hoewel de bendeleden zelf niet meer dan 1% van de Salvadoraanse bevolking uitmaken, hebben deze bendes een aanzienlijke aanhang en impact die hun aantal sterk overstijgt omwille van hun greep op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers.

Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen, zoals vrachtwagentransporteurs), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten, familieleden van de voorgaande risico-profielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen moeten met verhoogde aandacht worden onderzocht.

In casu wijst verzoekster op haar profiel als zaakvoester, met name 'transporthandelaar', op haar profiel als persoon die zich tegen de bende heeft verzet door te weigeren renta te betalen alsook op haar profiel als vrouw.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"). Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekster zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekster evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken, nu haar vluchtrelaas niet geloofwaardig wordt bevonden.

6.3. De commissaris-generaal besluit immers op basis van verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde documenten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor haar de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten, met name de beweerde afpersing door Barrio 18. Hij stelt vast dat (i) er vraagtekens moeten worden geplaatst bij de objectieve bewijswaarde van diverse documenten die verzoekster neerlegt aangaande haar aangifte, de vrachtwagens en haar woonplaats, (ii) haar verklaringen omtrent het verloop van haar problemen niet overtuigen, en (iii) haar houding niet getuigt van een nood aan internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat deze motieven steun vinden in het administratief dossier alsook pertinent en draagkrachtig zijn.

Uit deze motieven blijkt dat verzoekster geen gebrek aan samenwerking wordt verweten daar zij inderdaad veel documenten heeft neergelegd om haar beschermingsverzoek te staven. De commissaris-generaal heeft deze documenten vervolgens uitgebreid beoordeeld op hun bewijswaarde en inhoud en hun coherentie met verzoeksters verklaringen. Daarnaast heeft hij verzoeksters verklaringen aangaande het verloop van haar problemen besproken en is hij ingegaan op haar houding. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling gemaakt van verzoeksters vluchtrelaas, waarbij het geheel van de voorgelegde documenten én verklaringen in hun onderlinge samenhang werden afgewogen en beoordeeld. Verzoeksters stelling dat de commissaris-generaal zich heeft beperkt tot analyse van geloofwaardigheid van de documenten, mist dan ook feitelijke grond.

6.4. Uit wat hierna volgt, blijkt dat verzoekster er niet in slaagt om voormelde motieven, op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen.

Inzake de door haar reeds eerder neergelegde kopie van het persoonlijk verzoek om een gecertificeerde kopie van de aangifte bij het parket te verkrijgen, stelt de Raad vast dat verzoekster louter volhardt in de bewijswaarde van dit document en haar verklaringen ter zake herhaalt, maar geen verdere of nieuwe duiding geeft bij de uitgebreide in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent dit document die bijgevolg blijven gehandhaafd. Het attest dateert van 12 december 2019 en bevat verzoeksters handtekening, terwijl verzoekster zich op 11 december 2019 reeds in België bevond. Voorts is het frappant dat er in dat document slechts sprake is van één incident, namelijk dat van 15 juli 2019 waarbij zij enkel de boodschap ontving via een werknemer met de opdracht renta te betalen, terwijl verzoekster voor het CGVS sprak van een hele reeks incidenten. Zo verklaarde zij ook nog dat een werknemer met een pistool werd bedreigd en zijzelf met ernstige bedreigingen werd belaagd. De vaststelling dat het document geen enkele verwijzing bevat met betrekking tot deze laatste incidenten, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Waar verzoekster ter verschoning hiervan in haar verzoekschrift verwijst naar de corruptie en incompetentie van de lokale autoriteiten en stelt dat zij geen controle had op wat er in de klacht werd genoteerd, verwijst verweerder in zijn nota terecht naar de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit de vertaling van het document blijkt dat verzoekster dit document heeft aangevraagd voor migratiedoeleinden. Dit wijst niet alleen op een hoog gesolliciteerd karakter van het document, maar is ook een indicatie dat verzoekster kennelijk wél controle had op de inhoud van het document.

Inzake de (niet eerder) neergelegde klacht met betrekking tot de diefstal van de kleine vrachtwagen, herhaalt verzoekster nogmaals waarom ze deze klacht niet (eerder) kon neerleggen. Thans legt verzoekster een document neer dat deze klacht zou betreffen, maar de Raad stelt samen met verweerder vast dat het slechts een fotokopie van uitermate povere kwaliteit betreft. De kopie die ter terechtzitting wordt neergelegd, is niet veel beter. Verzoekster stelt bij aanvullende nota hiervan een vertaling te hebben gevoegd. Echter blijkt uit nazicht ervan dat het om een slechte machinevertaling naar het Frans te gaan, die alleen maar wartaal bevat, doorspekt met tal van onbestaande woorden. Los daarvan, wijst de Raad op wat volgt. Verzoekster geeft aan dat haar moeder dit document heeft opgevraagd bij de autoriteiten en licht toe dat dit zeer veel tijd in beslag heeft genomen omdat de autoriteiten in El Salvador eisten dat de betrokken persoon zelf de kopie in persoon aanvraagt. Deze uitleg overtuigt allerminst. Zo zou verzoekster logischerwijze reeds bij het indienen van de klacht en na registratie ervan onmiddellijk een kopie van deze klacht moeten hebben gekregen; zij verklaarde overigens ook dat al haar documenten bij haar moeder lagen (notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7). In de mate dat toch wordt aangenomen dat autoriteiten in El Salvador eisten dat de betrokken persoon, in dit geval verzoekster, zelf de kopie in persoon aanvraagt, kan men zich de bedenking maken hoe haar moeder het desbetreffende document überhaupt heeft kunnen verkrijgen.

Hoe dan ook, moet worden opgemerkt dat een dergelijke klacht is opgesteld louter op basis van de verklaringen van de klager. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan en bieden ze derhalve geen garanties inzake de inhoud ervan. Verzoekster brengt geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat haar klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde.

Verzoekster tracht verder een verklaring te geven voor de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de foto's van de twee vrachtwagens, namelijk dat uit informatie blijkt dat deze foto's rechtstreeks van het internet zijn geplukt en dat verzoekster deze manipuleerde om te laten geloven dat het foto's van haar vrachtwagens waren. De stelling in het verzoekschrift dat ze nooit zelf foto's nam van haar vrachtwagens en ze zich daarom wendde tot de verkoper van de vrachtwagens, is echter niet meer dan een gekunstelde post-factum verklaring die duidelijk na reflectie is tot stand gekomen om de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de foto's te verklaren, te meer daar verzoekster niet verklaart hoe ze thans dan aan de nieuwe foto's van de grote vrachtwagen is geraakt. Aangaande deze nieuwe foto's merkt verweerder in de nota met opmerkingen voorts terecht op dat de kopieën van deze foto's gevoegd aan het verzoekschrift makkelijk kunnen gemanipuleerd en bewerkt worden. Deze bemerking geldt ook voor de kopieën van de kleurenfoto's die ter terechtzitting worden neergelegd. De bewering dat er geen twijfel is dat het gaat om de vrachtwagen van verzoekster, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Wat de facturen van verhuur betreft, wijst de Raad er samen met verweerder op dat de bewijswaarde van dergelijke handgeschreven facturen sowieso erg gering is, ongeacht het gegeven dat elke factuur een ander nummer draagt – en dus volgens verzoekster uniek en origineel is – en dat het nummer “registro” overeenkomt met de nummers die staan aangeduid op de kaart “numero de registro de contribuyentes”.

Wat de specifieke factuur van 1 tot 31 oktober betreft voor de nieuwe firma, wat niet te rijmen valt met haar beweerde ontslag van 4 oktober 2019, stelt verweerder in de nota met opmerkingen opnieuw terecht vast dat verzoekster zich in voorliggend verzoekschrift beperkt tot een gekunstelde post-factum verklaring die duidelijk na reflectie is tot stand gekomen om de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande deze factuur te verklaren. De stelling in het verzoekschrift dat zij de vrachtwagen in oktober 2019 aan iemand anders verhuurde, dat ze op 4 oktober 2019 stopte met werken voor EDT El Salvador, maar dat het duidelijk is dat ze daarnaast ook elders chauffeurs in dienst had, strookt immers niet met haar verklaringen voor het CGVS. Zo blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk dat verzoekster eerst alleen haar vrachtwagen(s) verhuurde aan EDT El Salvador, en dat ze pas nadat ze was gestopt met werken voor EDT El Salvador, een andere huurder zocht voor de vrachtwagen:

“Wanneer werkte u bij die voedselverdelers?”

Van 2010 tot 2015 werkte ik als werknemers in het bedrijf. Van 2015 in april, mei dat weet ik niet meer, kwam de eerste vrachtwagen daar werken en dat was tot oktober 2019.

Wat was de naam van het bedrijf en waar was dat gelegen?

EDT El Salvador en het was in Zaragoza.

[...]

Heeft u bewijzen dat u een overeenkomst had?

Het was een woordelijke overeenkomst. Dat was omdat ik daar zoveel jaar had gewerkt, dus er was niets schriftelijk. Ze wisten dat ik daar had gewerkt. De vrachtwagen bleef daar permanent, die ging van het bedrijf naar de winkel en omgekeerd. Het is niet zo dat ik die meenam naar huis. Die was daar constant.

Wanneer was uw laatste werkdag specifiek?

Ik persoonlijk of met de vrachtwagen?

Als er een verschil is, dan beide?

Ik heb met de vrachtwagen bij hen gewerkt tot 4 oktober. Die dag heb ik gezegd dat ik niet meer terugkwam, omdat ik bedreigd werd.” (notities persoonlijk onderhoud, p. 15-16, eigen onderlijning)

“Daarna besliste ik om bij mijn mama te gaan wonen. Ik nam mijn dochters mee en kledij, het hoogst noodzakelijke. Ik voelde me niet veilig in mijn huis. Ik was bang voor mijn dochters. Begin november toen ik naar de supermarkt ging, zag ik dat ze me gevolgd waren. Dus toen kwam ik niet meer buiten uit angst dat ze me volgen. Aangezien de vrachtwagen niet langer gebruikt werd of tewerkgesteld werd in het bedrijf, verhuurde ik hem aan een ander bedrijf waar ik niet zelf mee werkte, maar waar zij dan mee werkten.” (notities persoonlijk onderhoud, p. 19, eigen onderlijning)

“Dan vertelde u dat u de vrachtwagen verhuurde. Was dat niet gevaarlijk wetende dat de bendeleden wisten dat u die vrachtwagen had?”

Ik gaf de vrachtwagen aan een bedrijf in Santa Ana. Dat is nogal ver in Zaragoza en ze hebben hem bestickerd. Ik had aan dat bedrijf uitgelegd waarom ik was weggegaan.

Wat is de afstand tussen Santa Ana en Zaragoza?

Anderhalf uur - twee uur.

Voor welke periode verhuurde u die?

Er was geen gedefinieerde periode. Ik zei dat ik de vrachtwagen ergens tewerk moest stellen. Ze zeiden dat ze dat konden doen voor een jaar, dus niet met een contract. Dat ik daar de vrachtwagen zou kunnen laten en dat ik daar de vrachtwagen zou kunnen laten werken. Ik kende een jongen die daar werkte en via hem heb ik dat geregeld.

En hoe is die vrachtwagen daar geraakt?

Het nieuwe bedrijf haalde de vrachtwagen van waar ik hem gestald had naar Zona Franca America Parc. Waar ze die dan bestickeren en een eigen chauffeur geven. Daarvoor waren er geen helpers nodig, voor dat team want de vrachtwagen ging naar Honduras.” (notities persoonlijk onderhoud, p. 24, eigen onderlijning).

Gelet op het voorgaande blijft de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet te rijmen valt dat verzoekster al op 1 oktober 2019 een factuur opmaakte voor de nieuwe firma voor de maand oktober, terwijl ze nog tot 4 oktober 2019 voor EDT El Salvador werkte, wel degelijk overeind staan.

Wat de nieuwe “screenshots van betalingsopdrachten aan EDT El Salvador” betreft, kan verweerder worden bijgetreden waar hij in zijn nota stelt dat dergelijke screenshots geen enkele garantie bevatten inzake hun authenticiteit.

Waar verzoekster aangaande haar woonplaats opmerkt dat Residencial Brisas del Lourdes is gelegen in de gemeente van Lourdes Colon en volhardt in het feit dat zij na de scheiding voor alle formaliteiten het adres van haar moeder opgaf en dat zij dit niet meer wijzigde, wijst de Raad op wat volgt. Noch het CGVS noch de Raad betwisten dat Residencial Brisas del Lourdes in Lourdes Colon ligt. Het is echter frappant te moeten vaststellen dat het door verzoekster neergelegde document, dat volgens verzoeksters advocaat werd omschreven als de verkoopakte van het huis in Lourdes Colon, in de realiteit gaat over de toekenning van een hypothecaire lening op 9 februari 2017 met als doel de aankoop van een huis in Residencial Brisas del Lourdes. Naast de vaststelling over de exacte aard van het document kunnen er dan ook vraagtekens worden geplaatst bij de datum van het document aangezien verzoekster verklaarde dat ze in het huis woonde vanaf april 2015. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op het feit dat zowel op de facturen die verzoekster uitschreef voor de transportfirma als op haar identiteitskaart het adres van haar moeder in Colonia Las Palmeras staat, slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat zij van april 2015 tot oktober 2019 woonde in Residencial Brisal del Lourdes, de plaats waar zij haar problemen situeert (notities persoonlijk onderhoud, p. 7, 9).

Daarnaast stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing ook wordt ingegaan op verzoeksters verklaringen aangaande het verloop van haar problemen én op haar houding, die niet getuigt van een nood aan internationale bescherming. De commissaris-generaal motiveert terdege:

“Bij uw moeder thuis verklaarde u geen problemen meer te hebben gekend (CGVS, p. 13), ofschoon u voor de incidenten dagelijks langsging bij uw moeder en haar huis op ongeveer een half uur rijden met de wagen van uw huis lag (CGVS, p. 11). U verklaart tevens dat haar huis in een beveiligde zone lag en dat er geen bendes in haar gebied aanwezig zijn (CGVS, p. 10). Tevens zou uw moeder nooit problemen hebben gekend met bendeleden (CGVS, p. 13). U beweert dat uw oudste dochter toen ze naar de universiteit ging door bendeleden werd aangesproken die naar u vroegen (CGVS, p. 12). Dit is een blote bewering die u niet staakt en bovendien staat het evenmin vast, indien dit gebeurd zou zijn, dat dit om de bendeleden zou gaan die u naar het leven zouden staan. Dat u tot slot op 1 maart 2020 via WhatsApp een berichtje ontving van een u onbekend nummer, dat wel verschijnt en dat identificeerbaar is via een foto, is opmerkelijk (CGVS, p. 5). Allereerst stelt zich de vraag hoe een vermeend bendelid aan uw nummer kwam, als u toen u uw klacht ging indienen, werd aangeraden om niet langer hetzelfde nummer te gebruiken (CGVS, p. 5). Daarnaast is dit het eerste en enigste bericht dat u ontving, nadat u reeds enkele maanden in België vertoefde. Voorts is de inhoud ervan: “Hallo, goeiemiddag, jij hebt gereisd, is het niet waar”, retorisch en worden geen specifieke bedreigingen geuit (Zie document 9 in het administratieve dossier & CGVS, p. 5). Ook hier kan bijgevolg geen risico op ernstige schade uit worden afgeleid. Evenmin kan de authenticiteit van de afbeelding worden gewaarborgd. Inzake uw verklaringen valt tot slot nog het volgende op te merken: er wordt vastgesteld dat de grote vrachtwagen werd aangekocht begin 2016, zes maanden na de aankoop van de kleine vrachtwagen (CGVS, p. 7). Niettegenstaande u de aankoop van de kleine vrachtwagen pas in oktober of november 2018 formaliseerde (CGVS, p. 6), waren beide vrachtwagens dus in uw bezit sinds begin 2016. Waarom u dan pas in 2019 gevisieerd werd door bendes en niet in 2016 weet u niet hard te maken.

Tot slot getuigt uw houding niet van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Als u uw ontslag indiende op 4 oktober 2019 (CGVS, p. 16), stelt zich de vraag waarom u pas bij uw moeder onderdook op 13 oktober 2019 (CGVS, p. 3, 8). Bovendien stelt zich de vraag waarom u nog een maand wachtte tot 8 december 2019, om uw vliegtickets aan te kopen en effectief het vliegtuig te nemen op 10 december 2019 (CGVS, p. 20), als u uw paspoort reeds sinds 8 november 2019 liet vernieuwen en u verklaarde over de 1250 dollar te beschikken om uw reis naar België te bekostigen (CGVS, p. 20). Als u effectief vreest voor uw leven en de beslissing maakt om te vluchten, kan logischerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk het land verlaat. Uit onze informatie, waarvan zich een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere Iberia. U vloog erna via Spanje, maar ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, liet u na om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw poging tot verschoning, dat er daar manifestaties waren over werkgelegenheid en andere zaken, is onafdoende (CGVS, p. 18). Deze houding ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde problemen. Er mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat als u voor uw leven vreest u zo snel mogelijk, vlak na uw aankomst in een ander land, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dit relateert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming.”

Verzoekster brengt geen concrete elementen bij noch dwingende argumenten die deze pertinente motieven ontkrachten of weerleggen.

Voor het overige blijft verzoekster in wezen slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Zij blijven gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

6.5. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster vluchtrelaas over de beweerde afpersing door Barrio 18. Het geheel aan documenten en verzoeksters verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoeksters vluchtrelaas en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie volstaat in deze niet, nu verzoekster er niet in slaagt de concrete problemen die zij zou hebben aannemelijk te maken.

6.6. Verzoekster betoogt nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt om door bendes te worden gevisieerd.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat wordt beïnvloed door vele factoren, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *“certain returnees from abroad”* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *“depending on the particular circumstances of their case”*.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekster slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen door Barrio 18 niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoekster voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleiden stond, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico loopt om te worden gevisieerd door bendeleiden.

Het feit dat zij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekster bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoeksters verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om te kunnen worden aangemerkt als

foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekster nalaat concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar haar land van herkomst.

6.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat haar vrees op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kan krijgen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om te worden blootgesteld aan geweld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbe-

paalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekster brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die hij aanhaalt in zijn verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8. Wat betreft de artikelen 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder heeft verzoekster gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Voormelde verdragsartikelen zijn dan ook niet geschonden.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet zou kunnen oordelen over de grond van het beroep. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES